

نتایج تحقیقات میدانی نشان داده بیش از 60 درصد کسانی که در اعتراضات حضور داشتند، شاغل بوده اند؛ برخی ناراضی‌ها در حوزه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و امنیتی بوده است.

حدود 100 هزار نفر در اعتراضات دی ماه شرکت کرده اند؛

وزیر کشور می گوید: در مورد اعتراضات های اخیر دی ماه، به این نتیجه نرسیدیم که یک گروه، طیف و جناح یا معاندین و ضد انقلابها اعتراضها را از بیرون سازماندهی کرده باشند. این حرف به معنای این نیست که معاندین و مخالفان از اعتراضها سوءاستفاده نکرده باشند چون هم در تشدید، هم در هدایت و هم برای بهره‌برداری نهایت تلاش خود را کردند.

به گزارش اسپادانا خبر، روزنامه ایران با رحمانی فضلی وزیر کشور مصاحبه ای انجام داده که بخشی از آن را می خوانید:

بعد از اعتراضات های دی ماه، رئیس جمهوری خواستار ارائه گزارش دقیق و جامعی از حوادث رخ داده، افرادی که در این درگیریها کشته یا زخمی شدند، همچنین چرایی و چگونگی این رخدادها شدند. حسب اعلام وزارت کشور، این گزارش تهیه و تقدیم رئیس جمهوری شد. نکات قابل تأمل این گزارش چه بود؟
در این گزارش عوامل، بسترها، زمینه سازها، شتاب دهنده‌ها، محرکین و مسببین، آثار و نتایج آن همراه با پیشنهادهای ما در حوزه‌های فوق آمده است. هدف ما تهیه و ارائه یک جمع بندی کامل، دقیق و واقع بینانه بود و در همین راستا حتی از افرادی که بازداشت شده بودند، نظرخواهی کرده و پرسیدیم دلایلتان، شرایطتان و خواسته‌تان چیست و چگونه به صحنه اعتراضها آمدند؟

نتیجه این بررسیها چه بود؟

در خلال اعتراضها و پس از آن اینگونه عنوان شد فشارهای اقتصادی و مسائلی مثل بیکاری، وزن بالایی در شکل دادن اعتراضها داشت. در حالی که این همه ماجرا نبود. نتایج تحقیقات میدانی نشان داد بیش از 60 درصد کسانی که در اعتراضها حضور داشتند، شاغل بودند. در حالی که اگر بیکاری و درخواست شغل، عامل اصلی اعتراضها بود باید شمار بیکاران حاضر در اعتراض بسیار بیشتر از این تعداد بود؛ یا اگر فشارهای اقتصادی مهم‌ترین انگیزه بود، اعتراضها باید در حاشیه شهرها دیده می‌شد؛ در حالی که این گونه نبود. همچنین گفته شد افرادی که از سمت مؤسسات مالی متضرر شده‌اند، اکثریت جمعیت معترضان را تشکیل می‌دادند در حالی که آمار نشان می‌داد این افراد حضور بسیار اندکی در این اعتراضها داشتند.

خب پس عامل اصلی چه بود؟ آیا جریان خاصی آن را هدایت می‌کرد؟

برخی ناراضی‌ها هم در حوزه سیاسی، هم اقتصادی، هم اجتماعی و فرهنگی و امنیتی بود. همچنین ما در تحقیقات خود به هیچ وجه به سازمان یافتگی اعتراضها نرسیدیم؛ به عبارت واضح‌تر به این نتیجه نرسیدیم که یک گروه، طیف و جناح یا معاندین و ضد انقلابها اعتراضها را از بیرون سازماندهی کرده باشند. این حرف به معنای این نیست که معاندین و مخالفان از اعتراضها سوءاستفاده نکرده باشند چون هم در تشدید، هم در هدایت و هم برای بهره‌برداری نهایت تلاش خود را کردند.

چند نفر در اعتراضها شرکت داشتند؟

با حضور مکرر برخی افراد، حدود 100 هزار نفر و بدون تکرار حدود 40 تا 45 هزار نفر. بنا به آمار دستگاه‌های میدانی، عموم مردم به اعتراضها پیوستند. هیچ جریان سیاسی‌ای نیامد؛ احزاب و گروهها واقعاً نیامدند؛ کارگران نیامدند؛ اقلیت و اقوام نیامدند؛ دانشجویان نیامدند... ویژگی دیگر این اعتراضها، ابعاد وسیع آن بود. ظرف یکی دو شب به 100 شهر رسید و در 42 شهر، درگیری داشتیم... این یافته‌ها بر اساس تحقیقات میدانی بود، اما در بررسی‌های عمیق‌تر به عوامل دیگر که بستر اصلی حوادث بودند می‌رسیم و متأسفانه هنوز هم در معرض آن حوادث هستیم.

این بسترها چیست؟

اول تغییر نسل است؛ بعد از 39 سالی که از انقلاب اسلامی می‌گذرد، با نسلی مواجهیم که در چارچوب نظام و ارزش‌های دینی، سلیق، باورها، تفکرات، اعتقادات، روابط، خواست‌ها، مطالبات و نیازهای متفاوتی دارد که حتماً باید به آن توجه کنیم، عدم توجه به این موضوع، موجب انباشتگی نارضایتی می‌شود و سرخوردگی هم بالاخره خودش را یک جا نشان می‌دهد. موضوع دیگر، تغییر سبک زندگی است.

یکی از نکات قابل تأمل در رویدادهای دی ماه این بود که اعتراض‌ها به شهرها و شهرستان‌هایی کشیده شد که شاید خیلی‌ها اسم این شهرها را تا آن زمان نشنیده بودند. چون سطح انباشتگی نارضایتی‌ها بالا رفته و عمومی شده بود و در هر کجایی که امکان بروز پیدا می‌کرد، ابراز می‌شد و گرنه همان طور که گفتم سازمان یافتگی ندیدیم. باید واقعاً عبرت بگیریم، اما به نظرم خیلی‌ها عبرت نگرفتند. باید عبرت بگیریم و به مردم باید احترام بگذاریم...

یکی دیگر از مسائلی که در خلال اعتراض‌ها و بعد از آن مطرح شد، نحوه مواجهه نیروی انتظامی با معترضان بود. آقای روحانی گفتند نیروی انتظامی بدون اسلحه به خیابان آمد و آرامش را به خیابان‌ها بازگرداند. مدیریت نیروها به چه شیوه‌ای بود تا هم آرامش به خیابان بازگردد و هم به تعبیری کار از دست خارج نشود؟ اعتراض‌های دی ماه در 100 شهر بود؛ معلوم نبود لیدرها چه کسانی هستند؛ موضوع اعتراض، سیاسی صرف نبود و در 40 شهر به خشونت تبدیل شد. خیلی با سال 88 فرق می‌کرد. از یک جنس نبود. در مواجهه با این اعتراض‌ها نخستین تصمیم ما این بود که مردم به آن نپیوندند.

چگونه مانع پیوستن مردم شدید؟

محدودسازی کردیم. با گروه‌های مختلف از جمله جریان‌های سیاسی، دانشجویی، کارگری، رسانه‌ای و کسانی که می‌توانند طرف قضیه باشند، صحبت کردیم تا این مسأله تشدید نشود. دوم این که ما می‌دانیم مردم اگرچه مشکلات اقتصادی دارند، اما اولویت اولشان، امنیت است. وقتی اعتراض‌های دی ماه به خشونت و افراط کشیده شد، مردم صف‌شان را جدا کردند. بنده به عنوان رئیس شورای امنیت به معاون سیاسی صدا و سیما زنگ زدم و گفتم همه آنچه را که در خیابان‌ها اتفاق افتاده پخش کنید تا مردم ببینند اینهایی که در خیابان هستند، دنبال امنیت و اقتصاد... نیستند. اگر خاطرتان باشد وقایع روز پنجشنبه شروع شد، اما نخستین تصاویر روز شنبه دو روز بعد پخش شد. وقتی به صدا و سیما گفتم پخش کنید، با تعجب پرسیدند: «آتش‌سوزی‌ها را هم نشان دهیم؟» گفتم: «اول آتش‌سوزی‌ها را نشان بدهید» چرا؟ چون معتقدیم مردم امنیت‌شان را دوست دارند و نمی‌خواهند امنیت به هم بخورد.

درباره بازداشتی‌های حوادث دی ماه آمار متعدد و متناقضی منتشر شد؛ علت این تناقض چه بود؟ از 700 تا 5 هزار نفر مطرح است که همه درست است. وقتی ما می‌گوییم بازداشتی یعنی کسانی که حداقل یک شب را در بازداشت مانده‌اند. ولی عده‌ای در محل تجمعات بودند اما جزو معترضان نبودند و 2-3 ساعت بعد آزاد شدند.

برخی کانال‌ها و البته افرادی مثل علی مطهری عنوان کردند سرآغاز تجمعات در مشهد، هواداران یک چهره سیاسی بوده است؟

نه؛ این گونه نبود که یک جریان به صورت سازمان یافته آمده باشد. البته کانال‌هایی بود که به یک جریان سیاسی منتسب است و مطالب و تصاویر را بازنشر می‌داد، اما وقتی با آن جریان سیاسی صحبت کردیم گفتند که کار ما نبود؛ چون اگر می‌خواستیم فراخوان بدهیم در 50 کانالی که در اختیار داریم فراخوان می‌دادیم نه یک کانال.

با توجه به این که امروز رسیدگی قضایی به پرونده متهمان خیابان پاسداران شروع می‌شود بفرمایید واقعیت ماجرای دروازش در خیابان پاسداران تهران چه بود؟

ماجرای خیابان پاسداران تهران یک طراحی و توطئه بود تا با تحریک و تهدید و ایجاد اغتشاش‌های محلی موضوع را به مناطق مختلف کشانده و دامنه آن را تا سطح ملی گسترش دهند و کشور را متلاطم کنند، اخبار دقیقی داریم که افراسیون این جریان به دنبال کشته‌سازی بودند تا با دادن کشته بتوانند انگیزه لازم را برای تحریک ایجاد کنند اما نیروی انتظامی با درایت و دادن فرصت و با مذاکرات و با همه اقداماتی که ناشی از تحقق خرد ورزی، هوشمندی و احساس مسئولیت این نیرو بود تلاش کرد این موضوع اتفاق نیفتد.

برای ما غیر قابل باور بود یک خشونت طلب افراطی پشت یک ماشین می‌نشیند و انسان‌های بی‌گناهی که مطلع از اطراف خودشان نیستند ماشین را به طرف آنها هدایت کند که نمونه این عملیات‌ها را در جریان خشونت طلب افراطی داعش دیده‌ایم. معدود افرادی که به ظاهر از عرفان و دل و عشق و آزادی صحبت می‌کنند به طور وحشیانه‌ای با خنجر و دشنه و شمشیر وارد شدند و ما خواستیم تا صف اکثریت این جریان از صف اقلیت آنها جدا باشد. ما انتظار داشتیم و داریم که جریان اکثریت با عقلانیت و منطق و درایت، این جریان اقلیت افراطی را شناسایی کنند و صف خود را از آنها جدا کنند و گرنه جمهوری اسلامی ایران و نیروهای امنیتی و انتظامی در برخورد با خشونت و افراط لحظه‌ای تردید نمی‌کنند. بعد از خویشتن داری، مدارا و مدیریت و برنامه‌ریزی صحیحی که نیروی انتظامی و شورای تأمین در تهران در آن شب‌ها به عمل آورد و با هدایت‌هایی که صورت گرفت، موضوع به نحو مطلوبی ساماندهی شد.

این که نیروی انتظامی بخواهد با یک غائله‌ای با صد یا هزار نفر را به عنوان کسانی که به حقوق عمومی تجاوز می‌کنند و امنیت عمومی را مورد خدشه قرار می‌دهند و موجب نارضایتی مردم می‌شوند برخورد سریع و قاطع کنند کار بسیار ساده‌ای است اما می‌دانستیم که آنها به دنبال چه هستند بنابراین این نیروی انتظامی فرصت داد و کار اطلاعاتی دقیق کرد و تمام سرشاخه‌های اینها را شناسایی کرد و درست در زمانی که اتمام حجت‌ها بر همه اینها تمام شد ظرف 10 تا 15 دقیقه نیروی انتظامی وظیفه

خود را انجام داد.
ما اقتدار را در خرد و عقلانیت می‌دانیم ما اقتدار و شجاعت را در کاهش هزینه‌ها می‌دانیم.

برچسب‌ها: [اعتراض](#) [1]
[وزارت کشور](#) [2]
